

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ปกป้องตนเองจากอิทธิพลของมิตรที่ไม่ดีและให้ความเอาใจใส่ต่อการศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่ แล้วจะไม่มีพายุเข้ามาหาลูกได้ เลิกกล่าวโทษมายา!

คำถาม: ลูกควรเอาใจใส่ต่อประเด็นใดอยู่เสมอเพื่อที่เรือของลูกจะสามารถข้ามฟากได้ ?

คำตอบ: “บาบา ไม่ว่าคำสั่งของท่านจะเป็นเช่นไร!” ทำตามคำสั่งของพ่ออย่างต่อเนื่องแล้วเรือของลูกก็จะข้ามฟาก ผู้ที่ทำตามคำสั่งจะได้รับการปกป้องจากการถูกลุกล้ำจากมายา ล้อคบนสติปัญญาของพวกเขาเปิดออกและพวกเขาจะมีประสบการณ์กับความสุขที่ไร้ขีดจำกัด พวกเขาไม่เคยกระทำผิดใดๆ

เพลง: เมื่อพบท่าน ฉันได้พบทั้งโลก

โอม ชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานในทุกศุนย์ได้ยินเพลงนี้แล้ว ลูกทั้งหมดเข้าใจว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลกจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัดอีกครั้งเหมือนอย่างที่ลูกเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกได้ประกาศสิทธิ์มาแล้วในทุกๆ วงจร เราประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรแล้วก็สูญเสียมันไป ลูกๆ เข้าใจว่าขณะนี้ลูกได้เข้าไปนั่งบนตักของพ่อที่ไร้ขีดจำกัด นั่นคือลูกกลายเป็นลูกของท่าน ลูกเป็นลูกเหล่านั้นอย่างแท้จริง ขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม ดำเนินการศึกษานี้ต่อไปเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ลูกรู้ว่ามีมหาสมุทรแห่งความรู้, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน, ชีพบาบาคือพ่อ, ครูและสัจกูรูของเรา เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากท่าน และดังนั้นเราควรทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ในหนทางของความไม่รู้ เมื่อเด็กๆ ศึกษาที่โรงเรียน, คะแนนที่พวกเขาสอบผ่านนั้นก็ตามลำดับกันไปตามการศึกษาของเขา ไม่มีใครที่นั่นพูดว่ามายากำลังสร้างอุปสรรคให้แก่เขาหรือมีพายุของมายา พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีหรือพวกเขาติดอยู่กับเพื่อนที่ไม่ดี พวกเขายุ่งอยู่กับการเล่นเกม เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่ศึกษาเล่าเรียนและเหตุนี้เองพวกเขาจึงสอบตก อย่างไรก็ตามนั้นไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพายุมายา เมื่อใครบางคนมีพฤติกรรมไม่ดี ไบรับรองที่ครูให้เขาบอกว่าพฤติกรรมของเขาไม่ดีมากและเขาเสียคนจากมิตรที่ไม่ดีที่เขาคบหา ไม่มีเรื่องของการกล่าวโทษมายา, ราววันในสิ่งนี้ เด็กบางคนเป็นลูกของคนที่มิชื่อเสียง คนดีก็กลายเป็นคนตีมาก ในขณะที่คนอื่นนี้เสียเสียและเริ่มดื่มสุรา ฯลฯ พวกเขาไปสู่หนทางที่ผิดที่สกปรก แล้วพ่อของพวกเขาก็พูดว่าพวกเขากลายเป็นลูกที่ไร้ค่า มีหลายวิชาในการศึกษาอื่นๆ ที่นี่มีการศึกษาประเภทเดียวเท่านั้น ที่นั่นมนุษย์สอน ในขณะที่นี่ลูกๆ รู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ถ้าลูกศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีลูกจะสามารถกลายเป็นนายของโลกได้ มีลูกๆ มากมาย บางคนก็ไม่ศึกษาเล่าเรียนได้เนื่องจากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี เหตุใดลูกจึงเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นพายุของมายา? ถ้าใครบางคนไม่ศึกษาเล่าเรียนเนื่องจากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี เหตุใดลูกจึงเรียกสิ่งนั้นว่าพายุของมายาเล่า? ถ้าบางคนไม่ได้ศึกษาเพราะเพื่อนไม่ดี มายา, ครูหรือพ่อจะทำอะไรได้? เมื่อพวกเขาไม่สามารถศึกษาเล่าเรียน พวกเขาก็กลับบ้าน ตามละครพวกเขาต้องเข้ามาสู่บัตตีในตอนแรก พวกเขาได้มาและลี้ภัยบางคนก็ถูกทรมานและถูกรบกวนโดยสามีและคนอื่นก็เพิกเฉยไม่สนใจใยดี พวกเขาไม่สามารถอยู่บ้านได้ ดังนั้นจึงมาที่นี้ แต่หลังจากนั้นพวกเขาก็ทิ้งที่นี้ไปเช่นกัน พวกเขาไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้และดังนั้นพวกเขาจึงหางานทำหรือแต่งงาน ที่นี้พวกเขามีข้ออ้างว่าพวกเขาไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้เพราะพายุของมายา พวกเขาไม่เข้าใจว่าสภาพของเขา กลายเป็นเช่นนั้นเนื่องจากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดีและพวกเขามีกิเลสที่รุนแรงมากมาย ทำไมลูกถึงพูดว่าลูกล้มเหลวเพราะลูกประสบกับพายุของมายา? ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับลูก! ทำตามคำสอนที่ลูกได้รับจากพ่อ, ครูและสัจกูรู ถ้าลูกไม่ทำตามคำสอนเหล่านั้น นั่นหมายความว่ามียุทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดีหรือความซาบซึ้งของต้นธาราคะหรือสำนักที่เป็นร่าง ลูกจากทุกศุนย์เข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อที่ไร้ขีดจำกัดเพื่อได้รับอำนาจในการปกครองโลก หากลูกไม่มีศรัทธาที่นี่ทำไมลูกถึงมานั่งอยู่ที่นี้? มีอาศรมอื่นๆ มากมาย อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครได้มาซึ่งการบรรลุผลที่นั่น ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่นั่น สิ่งเหล่านั้นเป็นลัทธิศานิกายกึ่งก้านสาขาเล็กๆ ต้นไม้ต้องเติบโต ที่นี้ทั้งหมดนี้เชื่อมโยงกัน ผู้ที่เป็นของต้นไม้เทพที่แสนหวานจะปรากฏออกมา ใครคือผู้ที่อ่อนหวานที่สุด? ผู้ที่กลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของยุคทอง เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่งต้องศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีมากอย่างแน่นอน พวกเขาเข้าไปในอาณาจักรสุริยวงศ์ มีหลายคนที่นี่ดำเนินชีวิตอย่างอุทิศตนและทำงานรับใช้มากมายขณะที่อยู่ที่บ้าน มีความแตกต่างมากมาย! แม้ว่าบางคนจะอาศัยอยู่ที่นี้ แต่ก็ไม่สามารถสอนได้ และดังนั้นพวกเขาเองจึงต้องแสวงหาในงานอื่นๆ พวกเขาจะได้รับสถานภาพที่สูงศักดิ์เล็กน้อยในตอนท้าย เห็นได้ว่าผู้ที่อาศัยอยู่ข้างนอกอยู่ที่บ้านกับครอบครัวไปลำหน้าอย่างเร็วมาก

ในการศึกษาและการสอนผู้อื่น ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นผู้ครองเรือน กุมารีและกุมารไม่ได้เรียกว่าผู้ครองเรือน มันเคยเป็น
อย่างนั้นที่คนซึ่งปลดเกษียณเมื่ออายุ 60 ปีจะมอบทุกสิ่งให้กับลูกๆ ของพวกเขาและก็ไปใช้ชีวิตอยู่กับนักปราชญ์หรือผู้รู้
 ฯลฯ ทุกวันนี้ทุกคนตาโมประธานและดังนั้นพวกเขาจึงไม่แม้แต่จะวางมือจากธุรกิจจนกว่าพวกเขาจะตาย ในสมัยก่อน
พวกเขาจะปลดเกษียณเมื่ออายุ 60 ปี พวกเขาจะไปและอยู่ที่เบนารส ลูกๆ เข้าใจว่าไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ไม่มีใคร
สามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิต เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ไม่ใช่ทุกคนจะ
สามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิต บางคนเข้าไปสู่การหลุดพ้น ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ขณะนี้กำลังถูกก่อตั้งขึ้น
แล้วสิ่งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่แต่ละคนทำ ในสิ่งนั้นเช่นกัน, กุมารีมีโอกาสที่ดีมาก พวกเขาจะกลายเป็นทายาท
ของพ่อเหนือโลก ที่นี้ลูกๆ ทั้งหมดมีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ ในโลกภายนอกลูกสาวไม่ได้รับมรดก ลูกชาย
มีความละโมภต่อสิ่งนี้ มีบางคนก็รู้สึกว่าคุณค่าควรที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ถึงอย่างไรพวกเขาก็จะได้รับอยู่แล้วและ
สงสัยว่าทำไมพวกเขาควรปล่อยสิ่งนั้นไป พวกเขาศึกษาทั้งสองการศึกษา มีลูกหลากหลายประเภท ลูกเข้าใจว่าผู้ที่ศึกษา
เล่าเรียนเป็นอย่างดีจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พวกเขาจะกลายเป็นปวงประชาที่มั่งคั่งมาก ผู้ที่อยู่ที่นี่จะอยู่ภายใน
(พระราชวัง) พวกเขาจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ และบางทีพวกเขาอาจจะได้ใช้สาม สี่หรือห้าชาติเกิดในอาณาจักร
ในตอนปลายยุคเงิน คนที่มั่งคั่งที่มีความมั่งคั่งเสมอตั้งแต่ตอนเริ่มต้นยุคทองนั้นจะดีกว่าอย่างมาก ทำไมผู้ที่อยู่ที่บ้านกับ
ครอบครัวถึงไม่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่มั่งคั่ง ? พวกเขาพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์
อย่างไรก็ตาม ถ้าลูกคลื่นและล้มลง แล้วลูกก็ต้องใช้ความพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในบรรดาปวง
ประชา นั่นก็เป็นสถานภาพที่สูงเช่นกัน ผู้ที่อาศัยอยู่นอกก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงยิ่งกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ที่
นี้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความพยายามที่ลูกทำ ความพยายามไม่สามารถอยู่อย่างชอนเร้นได้ ผู้ที่กลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งที่สุดใน
บรรดาปวงประชาจะไม่อยู่อย่างชอนเร้น ไม่ใช่ว่าผู้ที่อาศัยอยู่นอกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ จะเป็นการดีกว่าที่จะ
ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในตอนท้ายหรือได้รับสถานภาพที่มั่งคั่งในตอนเริ่มต้น ? ผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว
จะไม่ประสบกับพายุของมายามากมายนัก ผู้ที่อยู่ที่นี่ประสบกับพายุมากมาย พวกเขาไม่มีความกล้าหาญและกำลังนั่งในที่
หลบภัยของชีพบบา แต่พวกเขาไม่ศึกษาเล่าเรียนเพราะอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี ทุกสิ่งจะรู้ในเวลาสุดท้าย จะได้รับนิมิต
ของสถานภาพที่แต่ละคนประกาศสิทธิ์ ทุกคนศึกษาเล่าเรียนตามลำดับกันไป บางคนดำเนินการศุนย์ด้วยตนเอง ในบาง
สถานที่, ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนนั้นก็ไปล้าหน้าผู้ที่กำลังดำเนินการศุนย์ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่ใช่
ว่าพายุของมายาจะมา ไม่เลย เป็นเพียงพฤติกรรมของลูกไม่ดีและลูกไม่ได้ทำตามศรีมัท นี่เป็นเช่นเดียวกันในครอบครัว
ทางโลก พวกเขาไม่ได้ทำตามคำแนะนำสั่งสอนของครูหรือพ่อแม่ของพวกเขา ลูกกลายเป็นลูกๆ ของพ่อ ผู้ที่ไม่ได้มีพ่อ
ของตัวเองที่นั่น (ในโลกภายนอก) พวกเขาต้องออกไปมากมาย ลูกๆ บางคนก็ติดอยู่กับเพื่อนที่ไม่ดีและดังนั้นจึงล้ม
เหลว เหตุใดพวกเขาจึงพูดว่ามีพายุของมายา? มันเป็นความโง่เขลาของพวกเขาเอง พวกเขาไม่ได้ทำตามคำแนะนำ
สั่งสอนและเหตุนี้เองพวกเขาจึงพลาดพลังล้มเหลวด้วยพฤติกรรมเช่นนั้น ลูกหลายคนมีความละโมภมาก บางคนมีความ
โกรธและบางคนมีนิสัยของการลักขโมย ในที่สุดแล้วทุกสิ่งก็จะรู้ได้ คนนั้นคนนั้นจากไปเพราะพฤติกรรมเช่นนั้น และแล้ว
ก็เป็นที่เขาเข้าใจว่าเขาได้จากไปและกลายเป็นของสกุลศุนทร และเขาจะไม่สามารถเรียกว่าบราห์มินได้ หลังจากทั้งการศึกษา
ไป เขาจึงกลายเป็นศุนทรอีกครั้ง ผู้ที่ได้ยินความรู้แม้เพียงเล็กน้อยจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ต้นไม้ที่ใหญ่มาก
ส่วนผู้อื่นก็จะปรากฏตัวในที่ใดที่หนึ่ง ผู้ที่เคยเป็นของศาสนาเทพและแปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นจะปรากฏตัวขึ้น ผู้คน
มากมายจะมาและทุกคนจะสงสัย! ผู้คนของศาสนาอื่นๆ สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นของเขาได้เช่นกัน!
ใครก็ตามสามารถมาที่นี่ได้ หากพวกเขาต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในอาณาจักรของเขาเอง พวกเขาจะมาที่นี่
และรับเป้าหมายของพวกเขา บาบามาให้นิมิตแก่ลูกว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นมาที่นี้ได้อย่างไรและรับเป้าหมายของพวกเขา
อย่างไร ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะได้รับเป้าหมายของพวกเขาเมื่อพวกเขาอยู่ที่นี้เท่านั้น ใครก็ตามในศาสนาใดๆ ก็สามารถรับ
เป้าหมายของเขาได้ เป้าหมายที่พวกเขาได้รับคือ: จดจำระลึกถึงพ่อและดินแดนแห่งความสงบและลูกจะประกาศสิทธิ์ใน
สถานภาพที่สูงในศาสนาของลูกเอง พวกเขาจะไม่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตและพวกเขาก็จะไม่ได้ไปที่นั่น หัวใจของพวก
เขาจะไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งนั้น ผู้ที่เป็นของศาสนาอย่างแท้จริงเท่านั้นที่จะมีหัวใจมุ่งมั่นที่จะไปที่นั่น ในตอนสุดท้ายดวง
วิญญาณต้องรู้จักพ่อ ที่ศุนย์หลายแห่งมีหลายคนที่ไม่ได้ให้ความสนใจกับการศึกษานี้มากนัก ดังนั้นเป็นที่เข้าใจว่าพวก
เขาไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ถ้าพวกเขามีศรีมัทจะไม่มีใครพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา อย่างไรก็ตาม เป็น
เพราะมันไม่ได้อยู่ในโชคของเขา พวกเขาจึงบอกว่าพวกเขาไม่มีเวลาหรือมีสิ่งอื่นที่ต้องทำ ถ้าอยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขา
จะเริ่มทำความเพียรพยายามทั้งวันทั้งคืน ในขณะที่กำลังเคลื่อนไป พวกเขาสูญเสียเนื่องจากเพื่อนที่ไม่ดี นั่นก็เรียก
ได้ว่าเป็นลางร้ายเช่นกัน ลางดีสูงสุดเปลี่ยนเป็นลางที่ลดต่ำลงเล็กน้อย บางทีในขณะที่พวกเขาเคลื่อนไป ลางนั้นก็จะถูก
ขจัดออกไป สำหรับบางคน, บาบามาพูดว่า: พวกเขามีลางที่เลวร้ายที่สุดเหนือพวกเขา พวกเขาไม่แม้กระทั่งรับฟังพระเจ้า!

พวกเขาคิดว่าเป็นบราห์มาที่กำลังพูดสิ่งนี้ ลูกบางคนไม่ได้ตระหนักรู้ว่าเป็นใครที่กำลังให้คำแนะนำและแนวทางแก่พวกเขา เนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาจึงคิดว่าเป็นผู้ที่มีตัวตนคือผู้ที่ให้คำแนะนำและแนวทาง ถ้าพวกเขามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ พวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาต้องทำทุกสิ่งทีที่ชีพบบาพูด แล้วความรับผิดชอบก็จะอยู่กับชีพบบา ลูกต้องทำตามคำแนะนำสั่งสอนของชีพบบา ด้วยการกลับมาสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาลืมชีพบบา ในกรณีนั้นชีพบบาก็ไม่สามารถรับผิดชอบได้ คำสั่งของท่านควรจะเขียนบนป้ายประกาศ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจว่าใครกำลังพูดกับพวกเขา ไม่มีใครอื่นให้คำสั่งแก่ลูก เพียงพอเท่านั้นที่พูดว่า: พอให้ศรีมัทแก่ลูก ประการแรกจดจำพอและซึมซับความรู้ที่พอให้ลูกแล้วสร้างแรงบันดาลใจให้คนอื่นทำเช่นเดียวกัน เพียงแค่ทำศูริกัจน์ “โอเค บาบา, ไม่ว่าคำสั่งของท่านจะเป็นอะไร!” ผู้ที่อยู่เบื้องหน้าราชาจะพูดว่า “ความประสงค์ของท่านคือคำสั่งของฉัน” ราชาเคยออกคำสั่ง ในขณะที่นี้, คำสั่งนี้มาจากชีพบบา ลูกควรพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่า “ไม่ว่าคำสั่งของท่านจะเป็นเช่นไร ชีพบบา” แล้วลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุขเพราะลูกจะเข้าใจว่าชีพบบากำลังออกคำสั่งแก่ลูก เมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงชีพบบา ล็อคของสติปัญญาของลูกก็เปิดขึ้น ชีพบบาพูดว่า: พัฒนาการฝึกฝนนี้และเรือของลูกจะข้ามฝากไป อย่างไรก็ตามความยากคือลูกลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ทำไมลูกถึงพูดว่ามายาทำให้ลูกลืม? ลูกลืมและเหตุนี้เองทุกสิ่งทีลูกทำจึงผิด ลูกหลายคนให้ความรู้เป็นอย่างดี แต่พวกเขาไม่มีโยคะที่จะทำให้บาปของพวกเขาได้รับการปลดปล่อย มีลูกที่ดีมากมายที่ไม่ได้มีโยคะเลย เป็นที่เข้าใจได้จากพฤติกรรมของพวกเขาที่พวกเขาไม่อยู่ในโยคะ และดังนั้นบาปจึงยังคงอยู่ซึ่งพวกเขาจะต้องทุกข์ทรมาน ไม่มีเรื่องของพายุในสิ่งนี้ เพียงแต่เข้าใจว่านั่นเป็นความผิดของลูกเพราะลูกไม่ได้ทำตามศรีมัท ลูกมาที่นี่เพื่อศึกษาราชโยคะ ลูกไม่ได้รับการสอนโยคะให้กลายเป็นปวงประชา(ประชาโยคะ) มีแม่และพ่อ: ทำตามท่านและลูกก็สามารถนั่งบนบัลลังก์ได้เช่นกัน สำหรับพวกเขาเป็นสิ่งที่แน่นอนว่าพวกเขากลายเป็นศรีลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นทำตามแม่และพ่อ ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ไม่ได้ทำตามแม่และพ่อ พวกเขาเชื่อในพ่อเท่านั้น ที่นี้ลูกมีทั้งสอง พระเจ้าคือผู้สร้าง แม่เป็นความลับที่แฝงตัว แม่กับพ่อก็เฝ้าแต่ให้การศึกษแก่ลูก พวกเขาอธิบายนแก่ลูก: ห้ามทำสิ่งนี้ ให้ทำสิ่งนี้! ถ้าครูลงโทษลูก เขาก็ทำสิ่งนั้นที่โรงเรียน นักเรียนจะไม่พูดว่า: ท่านกำลังไม่เคารพฉัน! พ่อแม่กระตังอาจจะตีลูกต่อหน้าลูกๆ 5 หรือ 6 คน ลูกไม่สามารถพูดว่า: ทำไมท่านถึงตีฉันต่อหน้าลูกๆ 5 หรือ 6 คน? ไม่เลย ที่นี้ลูกๆ ได้รับคำสอน ถ้าลูกไม่สามารถทำตามคำสอนก็ให้อยู่ที่บ้านและทำความเพียรพยายาม ถ้าลูกก่อให้เกิดความเสียหายในงานรับใช้ในขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ และแล้วไม่ว่าลูกจะหารายได้เพียงเล็กน้อยสิ่งนั้นก็จบสิ้นเช่นกัน ถ้าลูกไม่ต้องการศึกษาเล่าเรียน ก็จบปล่อยไปเลย! “ฉันไม่สามารถดำเนินต่อไปกับสิ่งนี้ได้!” ทำไมลูกถึงประณามบาบา? มีลูกหลายคน บางคนจะศึกษาเล่าเรียนและบางคนจะจากไป ลูกแต่ละคนต้องอยู่อย่างซบเซาซึ่งกับการศึกษาของลูก พ่อพูดว่า: ห้ามรับการรับใช้จากกันและกัน ไม่ควรมีความหยิ่งโสใดๆ การรับการรับใช้ส่วนตัวจากผู้อื่นคือความหยิ่งโสของร่างกาย บาบาต้องอธิบายนแก่ลูก มิเช่นนั้นเมื่อมีการนั่งในศาล ลูกจะพูดว่า: ฉันไม่รู้ถึงกฎและข้อบังคับ ด้วยเหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายนแก่ลูก ภายหลังจะมีการให้หิมิตและแล้วจะมีการลงโทษ จะไม่สามารถมีการลงโทษโดยที่ไม่มีการพิสูจน์ได้ บาบาอธิบายนแก่ลูกอย่างมากมายเหมือนกับที่ท่านทำในวงจรที่แล้ว โชคของแต่ละคนมองเห็นได้ บางคนทำงานรับใช้และทำให้ชีวิตของเขาเป็นเช่นเพชร ในขณะที่คนอื่นนั้นได้ขีดฆ่าโชคของพวกเขาเอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พอ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามคำสอนทีลูกได้รับจากพ่อครูและสัจกูรู ห้ามกล่าวโทษมายา แต่ตรวจสอบความอ่อนแอของลูกเองและขจัดสิ่งนั้นออกไป
2. สละละทิ้งความหยิ่งโสและอยู่อย่างซบเซาซึ่งในการศึกษาของลูก ห้ามรับการรับใช้ส่วนตัวใดๆ จากผู้อื่น ปกป้องตนเองเป็นอย่างดีจากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี

พร: ขอให้ลูกสวมมงกุฎแห่งแสงอยู่เสมอและทำกิจกรรมทั้งหมดของลูกด้วยสัญญาณจากความคิดของลูก ลูกที่อยู่อย่างเป็นแสงอยู่เสมอจะไม่มีวันสูญเสียเวลาหรือความคิดของพวกเขา พวกเขามีแต่ความคิดทีจะเกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติเท่านั้น เช่นเดียวกับทีลูกทำให้บางสิ่งกระจ่างชัดโดยพูดถึงสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกันกิจกรรมทั้งหมดของพวกเขาดำเนินไปโดยความคิดของพวกเขา เมื่อลูกนำวิธีนี้มาใช้ โลกทีมีตัวตนจะกลายเป็นอาณาเขตทีละเอียดอ่อน สำหรับสิ่งนี้ จงสะสมพลังแห่งความเงิบและสวมมงกุฎแห่งแสงของลูก

อย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ก้าวออกจากดินแดนแห่งความทุกข์และคลื่นแห่งความทุกข์จะไม่มีวันมาถึงลูก

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ทำให้รากฐานแห่งศรัทธาของคุณแข็งแกร่ง และคงอยู่อย่างไม่ขาดกลัวและไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ

เมื่อแบตเตอรี่รถยนต์กลับมาอ่อนลง และรถไม่สามารถวิ่งได้ด้วยตัวเอง และแล้วคุณต้องขอให้คนอื่นช่วยผลักดัน ในทำนองเดียวกัน เมื่อคุณมีความศรัทธาในผู้เดียว และรู้สึกว่าคุณจะสามารถได้รับความช่วยเหลือจากผู้เดียวนั้น จงรับความช่วยเหลือจากผู้เดียวเล็กน้อย และก้าวต่อไปข้างหน้า ห้ามคิดถึงความอ่อนแอใดๆ มากเกินไป เพราะเมื่อนั้นคุณก็จะสามารถก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมีความสุข